

Kā šis zīmogs ir radies un ko tas simbolizē?

1530. gadā Dēons, Saksijas princis, vēlējās pasniegt Luteram dāvanu – zīmogredzenu. Prinča adjutants Lācars Špenglers uzrakstīja vēstuli Luteram, jautājot, ja viņam būtu zīmogs, kāds tas izskatītos. Luters vēltīja laiku pārdomām un nosūtīja savus priekšlikumus Špengleram. Tos saņēmis, Špenglers nosūtīja Luteram iespējamā zīmoga zīmējumu. Lutera atbilde Špengleram ietver sevī klasisko zīmoga nozīmes aprakstu. Princis vēlāk personīgi dāvāja zīmogredzenu savam teologam.

Koburgas Pils, 1530. gada 8. jūlijā.

Manam draugam un godātajam, laipnajam Kungam:

Žēlastība un miers Jēzū Kristū!

Tā kā Tu vēlies zināt, vai mans ģerbonis ir uzzīmēts pareizi, es ar prieku rakstu Tev pirmās pārdomas par savu zīmogu, kas ir liecība manis sludinātajai teoloģijai.

*Vispirms, sirds vidū ir jābūt **melnam krustam**, sirdij tās parastajā krāsā. Tas man atgādinās, ka ticība Krustā Sistajam mūs glābj, jo „ja Tu ticēsi savā sirdī, Tu būsi taisnots”. Lai gan krusts ir melns, un tas mūs nogalina un rada sāpes, tas tomēr ļauj **sirdij palikt tās dabīgajā krāsā (sarkanā)**; tas neizposta sirds raksturu, tas nenogalina sirdi, bet uztur to pie dzīvības. Jo „taisnais no ticības dzīvos” – no ticības Krustā Sistajā.*

*Šāda sirds ir izvietota **baltas rozes** centrā, lai liecinātu par to, ka ticība rada prieku, mierinājumu un mieru. Citiem vārdiem, Dievs novieto ticīgos baltā, laimīgā rozē, kur tiem ir miers un prieks, „tāds miers, kādu pasaule nevar dot”. Tādēļ rozei jābūt baltai un nevis sarkanai, jo baltā ir gara un eņģeļu krāsa.*

*Šāda roze ir novietota **debeszilā laukumā**, jo šāds prieks, kas rodas garā un ticībā, ir sākums nākotnes priekam debesīs. Jau daļēji to piedzīvojam šeit un to palīdz izjust cerība, lai gan tas pilnībā netiek atklāts.*

*Ap šo lauku ir **zelta gredzens (aplis)**, jo debesīs šīs svētības ilgš mūžīgi un nekad nebeigsies. Tās ir daudz dārgākas kā jebkāds cits prieks vai laba lieta. Tāpat kā zelts ir augstākais un vērtīgākais metāls.*

Mārtiņš Luters